

[Indenrigsministeren.]

ning at forhøje visse indkomster efter „kildeart“ — navnlig formueindtægter, indtægter af fast ejendom samt pension og pensionsberettigende indtægter — har i de senere år ikke været benyttet meget, og antallet af de kommuner, der anvender denne beskatningsform, er stadig aftagende. Kildeartsbeskatning har således i mange år ikke været anvendt i købstæderne og blev i 1956-57 kun anvendt i 308 af landets ca. 1300 sognekommuner. Denne beskatningsmåde må også siges at have overlevet sig selv. Den er et levn fra en tid, hvor den kommunale beskatning ikke hvilede på indkomsterne, men på et skøn over skatteyderens samlede økonomiske stilling. Efter at der nu er gennemført en folkepension, forekommer det i alt fald lidet rimeligt at beskatte pension og pensionsberettiget indtægt hårdere end anden indtægt.

Endelig skal jeg pege på bestemmelsen i forslaget § 11, hvorefter de hidtil gældende grænser for, hvor stor en del af en skatteydets løn det kan pålægges hans arbejdsgiver at tilbageholde til dækning af skat, foreslås forhøjet. For familieforsørgeres vedkommende foreslås grænsen forhøjet fra $\frac{1}{6}$ til $\frac{1}{4}$ af lønnen og for ikke-forsørgeres vedkommende fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{2}{5}$. De nævnte grænser, der har bestået uændret siden 1937, har efterhånden vist sig utilstrækkelige, idet det i mange tilfælde ikke engang har været muligt at tilbageholde tilstrækkeligt til dækning af de løbende skatter, således at restancerne — trods løntilbageholdelse — stadig er vokset. Det forekommer mig, at den foreslåede forhøjelse af grænserne, der er i overensstemmelse med et fra kommunal side ofte fremsat ønske, er meget påkrævet, hvis vi skal undgå, at situationen udnyttes af modvillige skatteydere.

Der foreslås samtidig den efter min mening hensigtsmæssige ændring, at der ved afgørelsen af, om tilbageholdelsesgrænsen skal være 25 pct. eller 40 pct., lægges vægt på, om vedkommende er familieforsørger i statsskatte lov ensforstand, og ikke som hidtil, om pågældende er eller har været gift.

De øvrige ændringsforslag er af mere redaktionel karakter, og jeg skal derfor forbigå dem her, idet jeg tillader mig at henvise til bemærkningerne til forslaget

enkelte paragraffer. De var alle — ligesom i øvrigt forslaget om ophævelse af kildeartsbeskatningen og om forhøjelse af grænserne for løntilbageholdelse — optaget i det forslag til ændring af kommuneskatte loven, der blev fremsat her i tinget den 16. november 1956.

Med disse ord tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Sagføreres møderet for højesteret, vote-ringsordningen i højesteret og nordiske sag-føreres møderet).

Valgt blev: *Edel Saunte, Ditlevsen, Andreas Hansen, Lysholt Hansen, Heising, K. Axel Nielsen, Strøm, Lannung, Helge Madsen, Helga Pedersen, Vagn Bro, Lorentzen, Martin, Paabol, Poul Møller, Aksel Møller og Thestrup.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til indenrigsministeren af Heick, Aksel Møller, Erik Eriksen, Foged, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Sønderup, Poul Sørensen og Thestrup. („Vil ministeren begrunde, hvorfor de husholdningsorgani-sationer og husmoderforeninger, der i sin tid var førende ved opbygningen af hus-holdningsrådet, ikke er repræsenteret i det udvalg, der af ministeren har fået til op-gave at forhandle om en omorganisation af statens husholdningsråd?“).

Ordføreren for forespørgerne (Heick): I husmoderkredse landet over er der opstået bekymring og uro over, at den højtredede indenrigsminister har nedsat et udvalg, der har fået til opgave at forhandle om forslag til en omorganisation af statens husholdningsråd, men ikke i udvalget medtaget repræsentanter for de husholdnings-organisationer og husmoderforeninger, som i sin tid var initiativtagere til oprettelse af statens husholdningsråd, og som endnu i dag er de egentlige talerør for hovedparten af husmødre i dette land. Bekymringerne